

Da tyskerne kom til Vester Hæsinge

I februar 1946 bragte Faaborg Folketidende en længere artikel om dengang Vester Hæsinge blev invaderet. Artiklen var skrevet af andenlærer Kristian Nielsen fra Vester Hæsinge. Lærer Nielsen havde en lejlighed ovenover skolestuerne. (Birkevej 19) og han oplevede invasionen på nærmeste hold fredag den 23. februar 1945.

Lærer Nielsen beretter om, at han om aftenen hørte en frygtelig larm og derefter blev døren til skolen lukket op. Nielsen forholdt sig helt stille, men hørte så, at der kom en tysk soldat op ad trappen. soldaten beordrede læreren ned og da så han til sin store overraskelse, at den ene skolestue var fyldt med tyske soldater. Den anden skolestue blev efterhånden fyldt af en del af byens befolkning og tilfældige vejfarende der ikke forstod noget af al den tumult.

Pludselig hørte de et skud ude fra landevejen. Det var aktiebagerens brødbil der var kommet kørende, og da den ikke standsede hurtigt nok, havde vagtposten skudt på vognens ene baghjul, så det var punkteret. De internerede troede, at der måtte være indført spærretid over hele landet, uden at nogen havde fået noget at vide. Præsten blev tilkaldt, han kunne lidt tysk, og de fik at vide at det var en lokal aktion der var i gang. Der blev sat tyske vagtposter i skolegangen som på landevejen, men først ved 14 tiden om lørdagen forsvandt de sidste soldater.

Der så ikke godt ud i skolestuerne. I den ene havde der sovet 50 soldater og i den anden havde lige så mange været indespærret.

Videre skriver Lærer Nielsen:

”Søndag var alt roligt, og Mandag saa ogsaa ud til at skulle forløbe i Ro. Skolen blev gjort grundig ren, saa vi kunne tage mod Børnene Tirsdag Morgen.

Lørdag Eftermiddag havde flere Tyskere været henne ved Vognmand Victor Neldebergs Villa, og jeg fik at vide, at Neldeberg var forsvundet Fredag Nat, og hans Kone og Børn var rejst Lørdag Formiddag.

Mandag, da jeg sad og spiste Aftensmad, saa jeg en stor tysk Omnibus komme kørende forbi fra Faaborgsiden. Jeg havde den Aften Biblioteksaften, og straks jeg kom ned i Skolestuen, kom et Par Mennesker og fortalte, at nu var Tyskerne i Byen igen. En af dem sagde, at der var tysk Vagt ved Neldebergs Villa, og at denne var oplyst fra Kælder til Kvist. Blomsterne var flyttet fra Vinduerne. ”Denne gang er det de grønne Politisoldater”, sagde han, ”saa der sker sikkert noget”. Aldrig saa snart havde han sagt dette, før vi hørte et skarpt Knald og var straks klar over, at Neldebergs Villa var sprængt i Luften.

På Gaden blev der travlhed. Folk for af sted om efter Villaen, (Rolighedsvej 3) og der samledes hurtigt et større Opløb. Tyskerne var taget af Sted straks efter Sprængningen, men de tililende Folk begyndte at redde, hvad der kunne reddes. Der var ikke gaaet Ild i noget, men Huset var fuldstændig sunket sammen.

Vagtværnet kom og patruljerede hele Natten, og næste Dag kom C.B.U.-Folk fra Sandholt og ryddede op. Der saa farligt ud, men heldigvis var der ikke sket større Skade på de omliggende Huse, og ingen Mennesker var kommet til Skade.

Efter alle disse Besværligheder faldt der atter ro over Byen, men de uhyggelige Dage glemmes ikke for det første.

Det gik hurtigt op for os, at det havde været Neldeberg og hans Vaabentransporter, som Tyskerne havde været ude efter.”

Efter besættelsen blev Victor Neldeberg modtaget som en helt. På arkivet har vi en del billeder fra modtagelsen, hvor det ser ud som om hele byen er mødt frem for at byde helten velkommen.

Victor Neldeberg blev siden vognmand på Ærø, og det er ikke mange år siden han døde, 103 år gammel.

